

TEKST

Steven van der Gaag

FOTOGRAFIE

Rein Rijke

Lelystad heeft het

Uniek vispark in de Flevopolder

Toms Creek is in zeventien jaar uitgegroeid van een forellenvijver tot een vispark met vijftien visvijvers. Het acht hectare grote complex tussen Lelystad en de Oostvaardersplassen – een unieke plek in Nederland – blijkt het succesverhaal van een avontuurlijke ondernemer met een hart voor vissen.

Drie generaties zitten samen aan de waterkant van de avonturenvijver van Toms Creek. Opa heeft beet, dochter houdt een oogje in het zeil terwijl kleinzoon probeert met alle kracht die hij in zijn armpjes heeft een grote Siberische steur uit het water te scheppen. Tom Bremer bekijkt het familie-tafereel met veel voldoening. "Dit is

wat ik altijd voor ogen heb gehad: mensen die buiten samen komen en genieten van het vissen."

Buitenleven

Het is een kalme woensdagochtend op Toms Creek Fishing Adventures, een serie visvijvers ingeklemd tussen Lelystad en de poort naar de Oostvaardersplassen. Plukjes

vissers hebben zich verspreid over de verschillende vijvers. Vader en dochter proberen een karper te vangen. Een jongen heeft een meerval aan de lijn. En aan de forellenvijver vist een man zijn maaltje van de dag bij elkaar. "Mijn ouders zijn hier in 1990 zorgboerderij De Huif gestart", zegt Bremer. Ik was toen vijf jaar oud dus

Toms Creek bevindt zich tussen Lelystad en de Oostvaardersplassen.

het buitenleven is me met de paplepel ingegoten. Hoewel de agrarische sector me ook wel leuk leek, heeft het onderwaterleven me altijd gefascineerd. Hoe leeft een vis en hoe kan je die het beste vangen?"

Plan schrijven

Bremer volgde de praktische opleiding Plattelandsvernieuwing aan de Agrarische Hogeschool. Na een stage bij een visvijver in Limburg kwam hij enthousiast terug. "Ik zat boordevol ideeën. 'Ga maar een plan schrijven', zei mijn vader. Hij stelde een stukje land beschikbaar in de paardenwei. Ik verkocht twee koeien voor duizend euro en ben begonnen."

Achttien jaar is Bremer op dat moment, maar al wel zo slim om na een tip bij de provincie te informeren naar subsidie. Er zit nog wat in de pot en zo kan hij beginnen met 'Forellenvijver De Huif'. Bij het water staat een zelf getimmerd gebouwtje met slechts een tafel, een Senseo-apparaat en een magnetron. Toch slaat zijn idee aan. Bremer: "Mijn vader wilde altijd lunchen en dan ging het hek dicht. Na een uur kwam ik dan terug en stonden er tien mensen voor de poort."

Dat klinkt of het allemaal vanzelf ging, maar zo makkelijk was het toch niet. "Ik ben tegen heel veel problemen opgelopen", zegt Bremer. "Neem alleen al het grondwater. In Limburg pompen ze op tien meter diepte kraakhelder leidingwater naar boven, perfect voor de vissen. Hier zat de oude Zuiderzee; het water is zout, met heel veel ijzer en kalk." Dat maakt het een stuk ingewikkelder. "We hebben onze vijvers in de folie getrokken en van alles geprobeerd met ontijzeringsinstallaties, maar dat werkte allemaal niet. Pas toen we zijn overgestapt op leidingwater, kregen we het stap voor stap beter in de vingers."

Integratie aan de waterkant

Er komt een tweede vijver. Een derde. Maar in het hoofd van Bremer borrelt het continu. Zouden recreatieve vissers hier ook niet van genieten? Zijn klanten verklaren hem voor gek: 'Wie gaat er nou betalen om een karper of Siberische steur te vangen en die weer terug te zetten? Heel veel mensen, zo zal later blijken. Bremer heeft het goed gezien als hij met een landschapsarchitect de nieuwe vijvers gaat schetsen. Vanuit de lucht bezien vormen ze samen een vis.

Tom Bremers wil mensen een unieke natuurbeleving bieden.

Bremer: "Ik voelde dat er een markt voor was. Uiteindelijk kwam ik uit op Siberische en Russische steuren; echte oervissen afkomstig uit professionele kwekerijen. Zo zijn we gaan nadenken over het concept van grote, bijzondere vissen, waarop kan worden gevestigd." Het welzijn van de vissen speelt daarbij vanzelfsprekend een belangrijke rol. "Na de vangst dienen de vissen bijvoorbeeld op speciale rubberen matten te worden neergelegd, waarna probleemloos het haakje kan worden losgemaakt."

De naam veranderde hij in Toms Creek. Bremer: "Op zaterdagen en in de zomervakantie zijn we vaak helemaal volgeboekt. Dan komen er verdeeld over de dag vijfhonderd mensen. Families, bedrijfsuitjes, vriendengroepen, maar ook vissers alleen. Van alle culturen en gezindten. Mijn vader zegt altijd: 'De integratie vindt hier plaats aan de waterkant.'"

Parel van Lelystad

Bremer krijgt bij de ontwikkeling van zijn bedrijf veel steun van de gemeente Lelystad. Niet in harde euro's, maar Toms Creek past goed in de visie van Lelystad op het gebied dat fungeert als overgang van de stad naar natuurgebied de Oostvaardersplassen. In het

Een van de nieuwe vijvers in wording.

Het zoute, ijzerrijke water vormt een grote uitdaging.

poortgebied van het Nationaal Park Nieuw Land kunnen mensen de natuur beleven. Nelle Marie Peters is als accountmanager Economische Zaken van de gemeente Lelystad al vanaf de eerste jaren betrokken bij Toms Creek. "Ik heb het bedrijf zien groeien", zegt Peters. "Dat is ook niet vreemd met iemand als Tom. Hij is een visionair, iemand die altijd verder denkt."

Peters en Bremer weten elkaar goed te vinden. Zij fungeert eigenlijk als de smeerolie binnen de

Peters noemt het gebied een parel voor Lelystad. Niet alleen Toms Creek maar ook de omliggende camping, de zeilschool en de surfschool. "Het is een toeristische en recreatieve trekpleister. Zowel lokaal, regionaal als nationaal zetten deze bedrijven Lelystad op de kaart."

Ontmoetingsplek

Volgens Bremer versterkt zijn bedrijf ook de sportvisserij. "Veel mensen ontdekken hier hoe leuk vissen is, kopen een VISpas en

allemaal wat eten en drinken. Voor het Senseo-apparaat en de magnetron is daarom een moderne keuken in de plaats gekomen. De hulpvaardige vrienden zijn vervangen door vaste medewerkers. Bremer: "Ik run het bedrijf nu samen met mijn vrouw Jedidja. Voor alle praktische zaken hebben we een bedrijfsleider aangesteld. Onder hem vallen de parkbeheerders, de horecamedewerkers en drie technische jongens, die ook nog een aantal jongeren vanuit de zorg begeleiden. De vaste club bestaat uit twaalf medewerkers maar in de zomer vinden ook veel scholieren hier een vakantiebaantje. De medewerkersgroep bestaat al uit zestig personen."

Ondernemersprijs

Een jongen komt aanrijden in een elektrisch golfkarretje. De vangst valt tegen in een van de forellenvijvers. De jongen is een van de medewerkers die moeite had om zijn weg te vinden in de maatschappij. Bremer: "Hij heeft hier eerder gewerkt maar dat ging niet, zoals het eigenlijk nergens ging. Hij wilde graag terugkomen bij Toms Creek. We hebben hem die kans

Net als de gemeente Lelystad vindt de provincie de uitbreiding van Toms Creek een grote aanwinst voor het gebied

gemeente die de ambtelijke molens laat draaien. Peters: "Zo voorkomen we dat procedures onnodige vertraging oplopen. Dat kan over van alles gaan: van een wijziging in het bestemmingsplan tot de bewegwijzering voor toeristen. En Tom doet ook veel terug. Zo kan ik met potentiële nieuwe ondernemers altijd bij hem terecht. Dan deelt hij met hen zijn ervaringen met de gemeente."

zetten hun hobby voort op het buitenwater." Daarnaast spreekt hij vissers die na een teleurstellend weekend toch nog even langskomen om vis te vangen. Of die hun gezin en vrienden willen laten zien wat zij ervaren langs de waterkant. "Maar ik had nooit gedacht dat mensen hier elke week zouden terugkeren."

Zo is Toms Creek ook een ontmoetingsplek voor vissers. En ze willen

gegeven en nu gaat het echt goed. Ik was hier vanochtend om 6.45 uur en toen stond hij al voor het hek."

De indrukwekkende cijfers, de zorg voor jongeren die moeilijk kunnen aarden: het blijft niet onopgemerkt. In 2018 ontvangt Bremer de ondernemersprijs van de bedrijfskring Lelystad.

Monster Creek

Hij gaat voor naar de andere kant van de weg. Twee graafmachines herinneren aan de afgelopen weken waarin vrachtwagens af en aan reden om de kleigrond af te voeren. De contouren van de volgende uitbreiding van Toms Creek - met 40.000 vierkante meter een verdubbeling - zijn duidelijk zichtbaar. De eerste paden kronkelen langs vier nieuwe vijvers – staart, lichaam, rugvin en kop – die samen wederom een vis vormen. Bremer: "Omdat dit deel uit maakt van de poort naar de Oostvaardersplassen, zal het hier rustiger zijn." Trots vertelt hij over de nieuwe concepten: een vijver met grotere karpers en een 'Monster Creek' met vissen groter dan twee meter.

"Voor dit soort projecten moet je een lange adem hebben", zegt Bremer. "Ik ben al in 2016 begonnen om samen met de landschapsarchitect de eerste schetsen te maken." Bremer werkte toen nog als projectleider bij de provincie Flevoland. "Dus ik weet hoe daar de lijnen lopen."

Aanwinst

Harold Hofstra kan dat beamen. Hij is gedeputeerde van de provincie

Welzijn van vissen staat hoog in het vaandel. Iedere vis dient, voor het verwijderen van de haak, in een speciale onthaakmat te worden neergelegd.

Flevoland en heeft de portefeuilles Natuur, Water, Financiën, Sport en Vitaal platteland onder zijn hoede. "De lijnen zijn kort. Waar het kan, denken we met Tom mee." Net als de gemeente Lelystad vindt de provincie de uitbreiding van Toms Creek een grote aanwinst voor het gebied. "De mensen komen van heinde en verre, ook uit Duitsland bijvoorbeeld. Die zijn op vakantie denk je dan, maar nee hoor, ze komen hiernaartoe om een dagje te vissen."

Het bedrijf past in de visie van de provincie op Nationaal Park Nieuw Land. Hofstra: "Toms Creek maakt deze plek in meerdere opzichten aantrekkelijk. Jongeren vinden hier een bijbaantje, het bedrijf zorgt voor werkgelegenheid in sociaal perspectief, maar bovenal ontsluit Toms Creek de natuur; mensen willen dingen doen als ze buiten zijn en dat kunnen ze hier. Toms Creek voorziet in een behoefte."

Moeizame besluitvorming

De stap van een goed plan op papier naar de uitvoering bleek niet eenvoudig. Bremer: "Ik moest mezelf door een berg procedures worstelen: boscompensatie, een bestemmingsplanwijziging, een

Toms Creek past goed in de visie van Lelystad op het gebied dat fungeert als overgang van de stad naar natuurgebied de Oostvaardersplassen.

notitie over duurzaamheid, een MER-procedure met ontgrondingsvergunning, hoog archeologisch waardenonderzoek; flora- en faunaonderzoek en ga zo maar door." Ook de samenwerking met Staatsbosbeheer, de eigenaar van de grond, bleek niet eenvoudig. Het koste veel tijd om deze organisatie te overtuigen van de plannen.

De steun van de gemeente en de provincie is in die soms moeizame besluitvorming onontbeerlijk geweest en Hofstra wil toch ook een pluim uitdelen aan Staatsbosbeheer. "Als terreinbeherende organisatie hebben zij lang vanuit het natuurspectief en bosontwikkeling naar nieuwe ontwikkelingen gekeken. Staatsbosbeheer dacht in het verleden niet veel verder dan gebruik voor bijvoorbeeld wandelpaden en ruiterroutes. Maar het is nu steeds meer een belangrijke partner die proactief meedenkt met andere partijen in het gebied en initiatieven wil ondersteunen." Bremer is blij dat de jarenlange strijd achter hem ligt en kijkt al weer vooruit: "We hebben hele goede zomermaanden gedraaid. Begin oktober gaat de Monster Creek open." Twee kuifeenden nemen daar alvast een kijkje. Ze kunnen niet wachten tot ze hier ronddobberen met de vissers aan de waterkant. ■

